ఆంతర్యం

ఇంద్రగంటి జానకీబాల

ఈరోజు నా మనసు ఆనందంతో పరవశించి పోతోంది. నిజానికి కారణం నాకే తెలీదు లోకమంతా అందాల పూల తోటలా కనిపిస్తోంది. ప్రకృతి అందంగా వుంటే మనసు ఆహ్లాదంగా వుంటుందని ఎవరేనా అనుకుంటే అది వట్టి మాటే. మనసు ఒక్కొక్క రోజు ఆనందంగా, ఉల్లాసంగా వుంటుంది. అప్పుడే లోకం అందంగా కనిపిస్తుంది.

ఇంతటి ఆనందం వెనకా నాకొక ఆరాటం లేక పోలేదు. ఈ రోజు నేనేదో గొప్ప విషయాన్ని సాధించ బోతున్నా నని పదే పదే అనిపిస్తోంది. అదెలాగా-అని ఆరాటంగా వున్నది.

ఈ రోజే సుధాకర్‌ని కలిసి ఆవిషయం మాట్లాడేయాలి. మనసు లెప్పుడో వెన వేసుకు పోయాయి. ఇంక యీ మాట లెందుకు-అంటే మాట్లాడుకుందుకే అని జవాబు.

నేను పేద పిల్లనే కావచ్చు. అడంబరాలు లేక పోవచ్చు. కానీ. చాలా మంది నన్ను అందగత్తె అనే అంటారు. ఒక్కసారి చూసిన వాళ్ళు మళ్ళీ నావంక చూడకుండా వెళ్ళలేరు. అన్నిటికీ మించి, నా మనసుకి ఎవరూ విలువ కట్టలేరని అంటాడు సుధ, అలాటి మాటలు సుధ నించి వింటుంటే "సుధలొలికే పలుకు"లంటే యివే కాబోలు ననిపిస్తుంది.

అమ్మ కెప్పుడూ నామీద అనుమానమే. నామాటలూ, భావాలు విని అదిరి పోతుంది. ప్రేమకి బీద, గొప్ప లేదంటే నావంక విడ్డూరంగా చూస్తుంది. వదిన మాత్రం మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పుతుంది. నేను రేపు సుధాకర్‌ని పెళ్ళి చేసుకుని, కోటీశ్వరుడి భార్యనయినప్పుడు కాని వదినకి తెలిసిరాదు. ఆమెకెప్పుడూ మూడువేల కట్న మిచ్చి మేష్టర్ని చూద్దామా, ఆరువేలదాకా పెట్టి గుమాస్తాని చూద్దామా అనే ఆలోచనలు. అమ్మగాని, వదిన గాని నన్నెప్పుడూ అర్థం చేసుకోరు.

మౌనం నా మానం

మౌనమే నా మానం
మనసున పండే కాంతుల రాసుల
పరిష్వంగంలో మైమరచటమే
నా ధ్యేయం....
అనుక్షణం నిశ్శబ్ద నిరీక్షణలో
తప్తం అయ్యే భావజలధిలో
ఓలలాడటం నాకిష్టం
ఇష్టాయిష్టాలన్నవి అహంకారపు
ఎక్కిళ్ళంటే అవి నాకే గిట్టవ్
మౌనం చీకటి ఎదలో
బరువుగా సాగే
బెకబెక శబ్దం అయితే
అది భావ అవసానం
మౌనానికి [illegible]
భావ వ్యవసాయం
నవనవోన్మేష శక్తుల సుందర లాస్యం
ఎవరికీ కాదు దాస్యం
కాంతిజల్లుల కనకవర్షం
అందుకే మౌనం నా మానం !!

డా॥ శిష్ట్లా లక్ష్మీనారాయణ

సుధాకర్ ఎంత అందంగా ఉంటాడు. ఎంత గొప్ప బట్టలు వేస్తాడు! ఎంత ఠీవిగా నడుస్తాడు! ఎన్ని ఆందాలు వొలికిస్తాడు! ఒక్క చూపులో ఎంతో ఆనందాన్ని పంచి యిస్తాడు. అలాంటి సుధాకర్ నాకోసం ఎంత పరితపిస్తాడో వీళ్ళకి చెప్తే—అమ్మో! ఇంకేమైనా వుందా!

అసలు వాళ్ల బాబయ్యలు, మామయ్యలు అంతా ఫారిన్‌లో వున్నారు. అందరూ ఎప్పుడూ ఏవో కానుకలు పంపిస్తూనే వుంటారు. అవన్నీ నాకు చూపిస్తాడు. ఇస్తానంటాడు. కాని నేనింట్లో చెప్పుకో లేక, అభిమానంగా తిరస్కరిస్తూ వుంటాను మనసులో తీసుకోవాలని ఎంతలా అనిపిస్తున్నప్పటికీ.

మొన్న నొక షర్టు వేసుకొచ్చాడు. గుండెలంతా పచ్చని పొదరిల్లు కప్పేసింది. అదేదో చాలా చిత్రంగా వుంది. అచ్చంగా అక్కడ ఒక పొదరిల్లు వున్నట్లే అనిపించింది. అమాంతం ఆ పొదరింట్లోకి పోయి కూర్చుందామనిపించింది. సుధాకర్ గుండె నాకొక పచ్చని పొదరిల్లే. అయితే నాకున్న ఈ [illegible] సిగ్గుపడకపోతే ఒక్క సారి ఆ పొదరింటి గుండెలో తలదాచుకునే దాన్నే.

నిన్న మాత్రం! ఆ షర్టు ఎంత అందంగా వుందనీ,–గుండెల మీద జలపాతం–తెల్లగా మంచు తుంపర్లు కిందకి దూకుతున్నట్లు–గుండెల్లోంచి ప్రేమామృతం నాకోసం ముందుకు ఉరుకుతున్నట్లు అనిపించింది. చేత్తో చల్లటి ఆ నీటి తుంపర్లని తాకాలనిపించింది.

ఈ రోజు కూడా ఫారిన్ నుంచి వచ్చిన మూడో షర్టు వేసుకొస్తానన్నాడు. ఇదెంత అందంగా వుంటుందో! ఈ రోజు మాత్రం ఒక్క క్షణం శక్తినంతా కూడదీసుకుని సిగ్గునంతా మడిచి పక్కన పెట్టేసి ఆ గుండెలపై తలాన్చి, సుధ గుండెల్లో గుడి గంటలు వినాలి–అవును వినాలి–నేడో రేపో పెళ్ళి చేసుకో

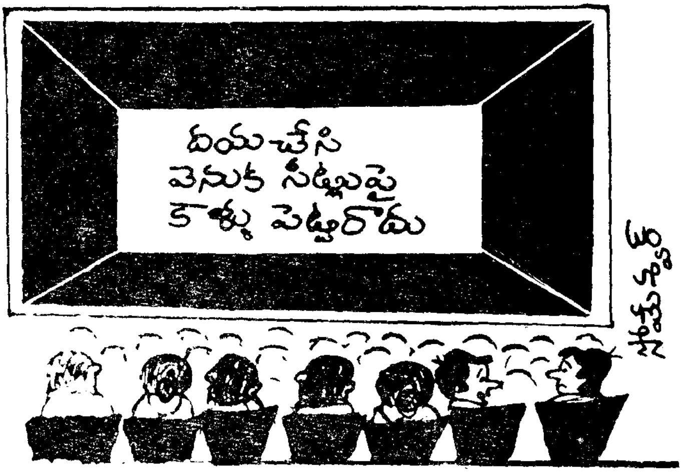

బోయే సుధాకర్ దగ్గిర నాకేమిటి బిడి యేం? ఆనందంతో [illegible] యీ గుండెల్ని అదుపులో పెట్టుకోవాలి. పెళ్ళి మాట కూడా మాట తీసుకోవాలి.

ఎవ్వరూ లేని ఈ పచ్చిక - పరుచుకున్న పచ్చని ప్రేమలా వుంది. ఆకాశానికీ, నేలకీ మధ్య అల్లుకున్న ఈమామిడి చెట్టు గుబురు సుధాకర్‌కీ నాకూ మధ్య సిగ్గు దొంతరలా వుంది. ఎండైనా, వెన్నెలైనా చొరపడని ఈ చెట్టు నీడ, సుధాకర్ అనురాగపు పందిరిలా వుంది.

నా ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుంటూ- అదిగో- అతను రానే వచ్చాడు-అంతే, ఒక్కసారి నా గుండె ఝల్లు మంది. భయంతో నా శరీరం వొణికి పోయింది నేను ఒకచిట్టడివిలో చిక్కుకుపోయినట్టు, రక్షించే వాళ్ళెవరూ కనుచూపు మేరలో లేనట్లు అంతా శూన్యంగా అయిపోయింది.

అతని గుండెల మీద పులి అతి భయంకరమైన చిరుతపులి. నోరు తెరిచిన పులి కోరలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి-నల్లని గుండ్రంలో పసుపు పచ్చని మచ్చలతో పులి-అంత్యత అధునాతనంగా చిత్రించిన పు -అతని గుండెల్లోంచి గాండ్రిస్తున్న పులి. ఆ పులి రూపాన్నిదాటి నా కళ్లు పైకి వెళ్ళలేదు. సుధాకర్ కళ్ళతో కలవలేదు. అతని గుండెలో తలదాచుకోవాలనే కోరిక భయంకరంగా అయిపోయింది. నాతలని ఆ పులి నోట్లో పెట్టే ధైర్యం లేక పోయింది. గుడి గంటలకి బదులు పులి గాండ్రింపులు వినిపిస్తున్నాయి. కళ్లు గట్టిగా మూసుకున్నాను. అమ్మ జ్ఞాపక మొచ్చింది. వదిన గుర్తు కొచ్చింది. ★